



Vážená paní, vážený pane,

rok 2016 se rozběhl jako voda a my už teď víme, že nás čeká řada změn, z nichž některé budou spíš výzvou než změnou, ale tak už to život přináší. To, v co doufáme především, ale je, že se nám stejně jako v předešlých letech bude dařit pomáhat a že k těm, co vedle nás uspěli a překonali nepříznivý osud, se přidají další. Někteří klienti, kteří navštěvují Dům Šance, jsou už teď na dobré cestě a vlastně by jim stačilo jen vytrvat, aby sobě i nám potvrdili, že jsou připraveni k dalšímu kroku. Kéž Vám opět v tomto roce budeme moci zaslat fotografie dokumentující jejich cestu z ulice do normálního života.

Naše služba pro klienty byla, vážená paní, vážený pane, zahájena 11. ledna 2016 a mnozí klienti se do pracovní terapie v Domě Šance po svátcích už těšili. K tomu jsme všem od února o třetinu navýšili odměny za odvedenou práci, protože ceny na ubytovnách, které si klienti z odměn platí, se neustále zvyšují a vzhledem k tomu, že si z odměn platí i jídlo a další nezbytné potřeby, byl to nutný krok, který sice zatíží náš rozpočet, ale přesto jsme rádi a doufáme, že této příjemné změny všichni využijí ve svůj prospěch a pro svou budoucnost. Mnohé to motivovalo k rekordním výkonům a moc se těšili na konec února na navýšené odměny za pracovní terapii.

Odměny, to je zvláštní kapitola v životě klientů. Nejednou se totiž už stalo, že se z dílny vypracovali k brigádě, ale první výplatu z části určenou právě na bydlení využili dle svých snů – řekněme nesprávně... Není pro nás jednoduché vidět je odtrpět si následky takového přístupu. V prosinci se to povedlo i Luce. O to těžší bylo pro nás shánět jí v lednu v největších mrazech bydlení, které je zpravidla obsazené, ale podařilo se a od té doby Lucka ví, že nejdřív musí zaplatit bydlení, a snaží se proto fungovat bez problémů. Uvidíme, zda by v tomto roce mohla úplně opustit Dům Šance a osamostatnit se. A není sama...



1. Na Štědrý den přišli do Domu Šance ti, kteří nemají u žádného jiného štedrovečerního stolu místo. Na splín se však rychle zapomnělo. V Domě Šance je zpravidla legrace a všichni se těší na vánoční řízků, se kterými nám už tradičně pomáhá pan Sanjiv Suri, majitel Zátíší group. Vedle řízků se Lucka těšila i na pohádky, které celý Štědrý den pouštíme. 2. Mirek se sám podivuje nad svým životem. Vypadá normálně, jak sám říká, ale všechny problémy vytěšňuje a odsouvá. Rád mezi nás chodí. Nikdo mu nic nevyčítá, i když malé poučení si neodpustíme. Snad časem vezme rozum do hrsti. 3. Peter má našťastí rodinu, která na něj nezanevřela a už podruhé ho zachránila od strasti ulice. Snad si toho bude vážit. Se svým dobrým srdcem život na ulici nezvládal, i když poradit si také nenechal. 4. Roman to zkoušel v Domě Šance v minulém roce poprvé. Montovat propisky mu ze začátku moc nešlo a spíš se zlobil, že přijetím řádu pracovní terapie přijde o volnomyšlenkářský život. Tak uvidíme, zda pochopí, že mu nikdo nechce nic brát v jeho sebehledání, ale spíš mu nabízíme...

Vážená paní, vážený pane, prosíme, podpořte nás. Projekt Šance je především smysluplná a účinná pomoc pro ty, kteří ji potřebují. I když klientům, českým „dětem ulice“, umíme pomoci s oblečením a jídlem, je naší hlavní prioritou stabilizovat je a pomoci jim, aby změnili svůj život, našli si práci, bydlení a mohli si jednou sami vytvořit fungující RODINU.

Chcete-li nám pomoci s odměnami pro klienty za práci v Domě Šance:
207-1850570207/0100

Děkujeme Vám.

Z úsporných důvodů si, prosím, případné potvrzení o daru vyžádejte na tel.: 721 270 250, nebo stačí napsat na info@sance.info.





Vážená paní, vážený pane, nový rok přináší nové příběhy. Někteří klienti Projektu Šance se díky své naivitě ocitli ve vězení. Píší nám dopisy a svoje životy by chtěli změnit, až to půjde. My jim v tom budeme držet palce a rádi jim budeme nápomocní, udrží-li si tento směr. Někdy máme tendenci říkat si, že se nám nedaří pomáhat tak, jak bychom si představovali. Ale když jsme se i s klienty zamysleli jen nad posledními roky, jsme příjemně překvapeni.

Robin – to je jeden z našich zázraků – dnes funguje jako normální mladý muž i s rodinkou. Mario se k nám sice už nechce znát, ale pracuje a na ulici není. Andrej se odstěhoval mimo Prahu a také pracuje. Stáňa porodila chlapečka (Petra) a má se dobře. Dokonce i takové případy, které se zdály beznadějné, mají pozitivní vývoj. Martin měl zájem jen o zábavu, ale když mu do života vstoupil někdo, kdo ho má rád takového, jaký je, vše změnil a najednou za sebe doslova bojuje. A tak bychom mohli psát dál... snad se v tomto roce opět podaří pár příběhů pozitivně ovlivnit. Nejhorší ale je, když jsou naši klienti jen kousek od úspěchu, a poslední krok ne a ne udělat. To, co je pro nás krůček, je pro ně nepřekonatelná vzdálenost. Na to se těžko kouká a vyžaduje to velkou trpělivost, kterou našťastí László pořád má.

Vážená paní, vážený pane,

naše pomoc se bez pomoci neobejde. Jen díky Vám a lidem, kteří hledají hlubší smysl našich životů a kteří nechtějí přehlížet osud těch „slabších“ vedle nás, můžeme my v Projektu Šance o pomoc usilovat. Velmi Vám za to děkujeme a obracíme se na Vás s prosbou, že bude-li i nadále ve Vašich silách pomáhat spolu s námi, budeme Vám vděční a snad i Vám budou dělat radost příběhy úspěšných „dětí ulice“, které za podpory nás všech překonaly svůj nepříznivý osud. Vaši případnou podporu bychom rádi využili na navýšené odměny pro klienty, kteří se snaží svůj život změnit spolu s námi v Domě Šance.

Děkujeme Vám.

Za Projekt Šance Vás
srdečně zdraví

A autoři dopisů
Saša a Pavel



László Sümegh,
koordinátor



1. Tak to nikdo nečekal. K podpoře Nadačního fondu pomoci Karla Janečka se přidalo dalších patnáct set dárců a díky tomu můžeme nakoupit pro pracovní terapii nové díly propisek na celý rok. A budou to krásné propisky... nechte se překvapit. V červnu bychom měli mít hotové první kusy. 2. – 3. Na Štědrý den klienty navštívil u štedrovečerního stolu v Domě Šance pan farář Stanisław Góra, který v minulém roce řídil modlitbu pro české „dětí ulice“. Všichni měli z jeho návštěvy a poutavého povídání radost. Všechny nás překvapil, když řekl, že je mu ctí být v tento večer vedle nás. Později večer přáli klienti Lászlóvi a překvapili ho přáním, aby s nimi měl v novém roce trpělivost. 4. Fotka indických dětí s propiskami z Projektu Šance vznikla v roce 2011, a jak se ukazuje, byl to závan z budoucnosti. Na konci minulého roku se na nás totiž obrátil jeden z našich sponzorů Bernard Lainka a požádal nás, abychom indické sirotky z ašramu Ramany Maharišiho v Tadpatri vzali pod svá křídla a pomáhali jim spolu s ním. Lidé ze sdružení Změň můj osud, kteří se na pomoc dětem v ašramu zaměřovali, k tomu napsali: *Příběhy jednotlivých dětí jsou hodně drsné a smutné. Všechny jsou z extrémně chudých podmínek, z Tadpatri a okolních vesnic. Více než polovina jsou úplní sirotci a zbytek má většinou jednoho rodiče nemocného nebo jinak postiženého. Domov a škola v ašramu je pro děti bezpečný přístav, jsou tam opravdu šťastné. Jsou šťastné i za to, že mohou například pravidelně jíst.*

Chcete-li nám pomoci s odměnami pro klienty za práci v Domě Šance: 107-1850570207/0100

Děkujeme Vám.

Z úsporných důvodů si, prosím, případné potvrzení o daru vyžádejte na tel.: 721 270 250, nebo stačí napsat na info@sance.info.